

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΔΑΣΟΠΟΝΙΑΣ

Η δασοπονία στην Ελλάδα σήμερα

Δρ. Ιωάννη Κακαρά

τ. Καθηγητή ΤΕΙ Θεσσαλίας
Τμήμα Σχεδιασμού & Τεχνολογίας
Ξύλου και Επίπλου

Με αφορμή την παγκόσμια ημέρα δασοπονίας, χρήσιμη είναι για τον κάθε έλληνα πολίτη η απάντηση στο ερώτημα: Ποια δασική πολιτική ασκείται στη χώρα μας και ποια θα έπρεπε να ασκείται;

Θα μπορούσε κάποιος να πει ότι δεν υπάρχει καμιά πολιτική για τα δάση της χώρας μας. Οι κρατούντες δεν νοιάζονται για την προστασία και τη διαχείριση των δασών μας. Κάποιος άλλος θα μπορούσε να πει ότι εφαρμόζεται μια δασική πολιτική, η οποία εξυπηρετεί συγκεκριμένα συμφέροντα. Υπάρχουν πράγματι τεράστια συμφέροντα που εξυπηρετούνται από την πλήρη αδράνεια της πολιτείας εδώ και χρόνια για τα δάση, όπως: η μη ύπαρξη δασικών χαρτών και δασικού κτηματολογίου επί δεκαετίες έκανε άμπλουτους πάσης φύσεως καταπατητές δασικών εκτάσεων και δασών που μετατράπηκαν σε οικοπέδα φιλέτα και εκτάσεις προς αξιοποίηση. Με το όπλο των πυρκαγιών οι εμπρηστές – καταπατητές άλλαζαν τον χαρακτήρα του δάσους σε δασική έκταση και στη συνέχεια σε έκταση προς εκμετάλλευση. Δεν είναι τυχαία η τεράστια παράνομη δόμηση σε δασικές εκτάσεις και δάση. Την πολιτική αυτή εφάρμοζαν οι κρατούντες με αντάλλαγμα το κυνήγι της ψήφου και όχι μόνο, εν γνώσει τους ότι με την τακτική αυτή είναι αδύνατος ο χωροταξικός σχεδιασμός και η ανάπτυξη.

Η επένδυση στο δάσος αργεί να αποδώσει οικονομικά και τα κύρια οφέλη θα είναι έμμεσα: οξυγόνο, βελτίωση του κλίματος, ηρεμία, προστασία του εδάφους και της βιοποικιλότητας. Εμείς δεν έχουμε συνηθίσει σε τέτοιες επενδύσεις. Θέλουμε άμεσα αποτελέσματα που να φέρνουν ψήφους, μίζες και προμήθειες. Με το σκεπτικό αυτό προτιμούσαν να μοιράζουν τα λίγα χρήματα που προέρχονταν από την πώληση της ξυλείας των δημόσιων δασών σε κυνηγετικούς συλλόγους, σε κατασκευές χώρων αναψυχής μέσα στο δάσος, σε αναθέσεις σύνταξης μελετών σε ημετέρους κ.α. Προτιμούσαν να διαθέτουν δεκάδες εκατομμύρια ευρώ σε ΜΚΟ για αναδάσωση του Αμαζονίου!! Στην Ελλάδα τις αναδασώσεις τις έχουν αναθέσει στον ΣΚΑΪ, στους εθελοντές και τους προσκόπους. Προτιμούσαν οι ηθικοί αυτουργοί της οικονομικής καταστροφής και της κρίσης που περνάμε, με δανεικά να εισάγουν μεγάλα δασικά δένδρα και φοίνικες για να πρασινίσουν όλη την Αττική για τις ανάγκες των Ολυμπιακών αγώνων (όπως έλεγε η αρμόδια υπουργός της περιόδου εκείνης). Τα έργα αυτά έγιναν σκόπιμα με ανάθεση και έκαναν πλούσιους πολλούς από τους κρατούντες, στοίχισαν πολλά δισεκατομμύρια ευρώ προσθέτοντας ένα ακόμη τεράστιο ξεχασμένο και ανεξιχνίαστο σκάνδαλο στην μεγάλη λίστα των σκανδάλων που κατάστρεψαν τη χώρα μας.

Η Δασική Υπηρεσία, υπήρξε παραγωγικός φορέας που με αυτεπιστασία εκτελούσε επί δεκαετίες πριν το 1985 σοβαρά δασοπονικά έργα στην ορεινή και ημιορεινή Ελλάδα, τα οποία έδιναν δουλειά σε δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους που με τον τρόπο αυτό διέμεναν στα χωριά τους, και συμπλήρωναν το εισόδημά τους με λίγη γεωργοκτηνοτροφία. Η δασική πολιτική που εφαρμόστηκε από τις αρχές της δεκαετίας του 1980 προκάλεσε τη διάλυση και τον κατακερματισμό της Δασικής

Υπηρεσίας, ερήμωσε τα χωριά και έδιωξε τους κατοίκους της ορεινής Ελλάδας στις πόλεις, διέλυσε τους δασικούς συνεταιρισμούς και μετέτρεψε τα μέλη του σε εμπόρους που και αυτοί διαμένουν στις πόλεις. Δεν πρέπει να ξεχνάμε βέβαια και το τεράστιο σκάνδαλο του εθνικού κτηματολογίου (στο οποίο ενσωματώνεται το δασικό κτηματολόγιο και οι δασικοί χάρτες) όπου με κακοδιαχείριση και ρεμούλες οι κρατούντες κατασπατάλησαν δισεκατομμύρια ευρώ από κοινοτικές πιστώσεις χωρίς να παραχθεί έργο στο ελάχιστο, χωρίς να τιμωρηθεί κανένας από τους ηθικούς αυτουργούς και τους εκτελεστές του εγκλήματος (ο κ. Λαλιώτης το είχε χαρακτηρίσει ως το μεγαλύτερο από τα μεγάλα έργα, αλλά τελικά αποδείχθηκε ένα από τα μεγαλύτερα σκάνδαλα), και στο τέλος να επιβληθεί και πρόστιμο από την Ε.Ε.

Τα τελευταία 25 χρόνια το ελληνικό δάσος δεν διαχειρίζεται, δεν φυλλάσσεται, η πολιτεία δεν διαθέτει πιστώσεις για δασοτεχνικά έργα και αναδασώσεις σε παραγωγικά δάση. Από τις υλοτομίες των δημοσίων δασών κάθε χρόνο εισπράττονται πολλά εκατομμύρια ευρώ τα οποία διαχειρίζεται το πράσινο ταμείο και τα διαθέτει κυρίως σε προγράμματα αστικής αναζωογόνησης και απόκτησης ελεύθερων χώρων. Στα διορισμένα μέλη του Δ.Σ. του Πράσινου Ταμείου δεν συμμετέχει Δασολόγος. Ποια δασική πολιτική να εφαρμόσουν όταν δεν γνωρίζουν τι σημαίνει διαχείριση δάσους. Δεν γνωρίζουν ότι δάσος που δεν διαχειρίζεται δεν προστατεύεται. Αυτή είναι η δασική πολιτική που ασκείται στη χώρα μας από το 1985 μέχρι και σήμερα.

Τελικά στις επόμενες γενιές κληρονομούμε εκτός από τα τεράστια χρέη, μια ερημωμένη ορεινή Ελλάδα με υποβαθμισμένα και εγκαταλελειμμένα δασικά οικοσυστήματα.

Τι θα μπορούσε να γίνει;

Είναι μοναδική ευκαιρία να εφαρμοσθεί μια δασική πολιτική ανάλογη της πολιτικής που εφαρμόζονταν τις δεκαετίες πριν το 1980, μια πολιτική που θα ενισχύσει την αειφορία του ξεχασμένου παραγωγικού δάσους. Ας ξεκινήσει η πολιτική αυτή με τη διάθεση των εσόδων από την πώληση των προϊόντων του δημόσιου δάσους στη διαχείριση του παραγωγικού δάσους (και όχι μόνο των περιστατικών δασών – πάρκων), σε δασικά έργα και αναδασώσεις. Είναι καιρός να επαναλειτουργήσει η Δασική Υπηρεσία στην υπηρεσία του δάσους και όχι ως κατακερματισμένος γραφειοκρατικός φορέας χαρακτηρισμού δασικών εκτάσεων που την κατάντησαν, είναι καιρός να επανασυνταχθούν διαχειριστικές μελέτες των δασών μας, να γίνουν δασικά φυτώρια με είδη που έχει ανάγκη το ελληνικό δάσος (κυπαρίσσι, πεύκο, έλατο, ρόμπολο, δρυς, λεύκη κ.α.). να ενισχυθεί η δασική έρευνα. Όλα αυτά θα τονώσουν και θα δώσουν ζωή στην ορεινή ύπαιθρο, θα δώσουν την ευκαιρία σε χιλιάδες νέους ανέργους, τώρα στην περίοδο της οικονομικής κρίσης να εγκατασταθούν στην ξεχασμένη Ελλάδα και πάνω απ όλα θα προστατεύσουν τα δασικά οικοσυστήματα. Έχουμε υποχρέωση τα δάση που παραλάβαμε από τις προηγούμενες γενιές να τα παραδώσουμε στις επόμενες, τις οποίες μέχρι τώρα φορτώνουμε με χρέη υποτέλειας και ανεργία.

21 Μαρτίου 2014